

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyň: a) **I. O.**, b) **I. A.**, c) **I. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2007, č. j. 61 Az 22/2006 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20. 2. 2006, č. j. OAM-163/VL-10-08-2006 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalované Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobkyň o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Rozhodnutí žalovaného napadly žalobkyně u Krajského soudu v Ostravě žalobou, který ji rozsudkem ze dne 5. 10. 2007, č. j. 61 Az 22/2006 - 18, jako nedůvodnou zamítl.

Rozsudek napadla žalobkyně a) jménem svým i jménem ostatních (nezletilých) žalobkyň (dále jen „stěžovatelky“) včas podanou kasační stížností, jejíž součástí byl také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, na nařízení veřejného projednání věci, žádost o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, žádost o osvobození od soudních poplatků a o tlumočníka do jazyka ruského.

Podle § 106 odst. 2, věty první soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání lhůty kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.). Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Jak vyplývá z obsahu soudního spisu, rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce a) doručen dne 24. 10. 2007; písemnost byla sice uložena na poště od 11. 10. 2007, její náhradní doručení však bylo vyloučeno – viz § 50c odst. 4, věta za středníkem občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s. Stěžovatelka podala kasační stížnost dne 31. 10. 2007 (tedy v rámci otevřené lhůty), avšak nikoli u Krajského soudu v Ostravě či u Nejvyššího správního soudu, nýbrž u Městského soudu v Praze. Již citované ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. však výslovně předepisuje, že kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, a že lhůta je zachována též tehdy, byla-li podána u Nejvyššího správního soudu. Městský soud v Praze však v dané věci není ani soudem procesním, ani kasačním a proto ji správně (a v přiměřené lhůtě) postoupil Krajskému soudu v Ostravě. Kasační stížnost podaná sice ve lhůtě, ale u nepříslušného soudu je pak včasná jen tehdy, jestliže tento nepříslušný soud ji ve stanovené lhůtě odešle soudu, který napadené rozhodnutí vydal, či Nejvyššímu správnímu soudu. V opačném případě, tj. pokud nepříslušný soud tak učiní až po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, nutno z citovaného ustanovení § 106 odst. 4 dovodit, že lhůta zachována není, a jde tudíž o kasační stížnost opožděně podanou. Tak se také stalo v tomto případě, kdy byla kasační stížnost Krajskému soudu v Ostravě postoupena teprve 8. 11. 2007, přestože lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula již 7. 11. 2007.

Jen pro úplnost sluší dodat, že kasační stížnost by mohla být odmítnuta též z důvodu absence obligatorního právního zastoupení stěžovatelek v řízení před Nejvyšším správním soudem. Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. totiž stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V posuzované věci vystupovaly stěžovatelky v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoby bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupeny advokátem. Usnesením krajského soudu ze dne 16. 1. 2008, č. j. 61 Az 22/2006 - 32, byla jednak zamítnuta žádost stěžovatelky a), aby jí byl ustanoven zástupce z řad advokátů (z důvodu, že na výzvu soudu neprokázala své majetkové a sociální poměry, a tedy neprokázala ani splnění podmínek pro ustanovení advokáta soudem), jednak byla vyzvána, aby si ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení pro sebe i nezletilé stěžovatelky pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů zvolila. Protože však stěžovatelka a) nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti neodstranila, a to i přes výslovné upozornění soudu na možnost odmítnutí návrhu, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení pokračovat, mohla by být kasační stížnost odmítnuta též postupem dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a § 120 s. ř. s. Zde Nejvyšší správní soud poznamenává, že jakkoli se shora zmiňované usnesení krajského soudu stěžovatelce a) nepodařilo (ani cestou fikce) doručit, doručeno bylo jejím ustanovenému opatrovníkovi (6. 5. 2008), který mohl požadovaný procesní úkon provést jejím jménem.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu